

SZARVAS ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Szerkesztőség:

Jókai Mór-utca 1257. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.
BÉRMENTETLEN LEVELEK EL NEM FOGADTATNAK.
Felelős szerkesztő **Beniczúr Sándor**

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 4 frt. — Félévre . . . 2 frt.
Negyedévre . . . 1 frt. — Egyes szám . 8 kr.

Kiadóhivatal:

Beliczey-utca 11. szám. (saját ház.) hova az előfizetési pénzek intézendők.
Hirdetéseket jutányos áron elfogad.
BÉLYEGDÍJ MINDEN HIRDETÉSÉRT 30 KRAJČAR.
Kiadó s lap tulajdonos **SÁMUEL ADOLF**

Kúfárok.

Egy nemzet anyagi jólétének emelkedése vagy hanyatlása tekintetében mindenkor hatalmas tényező volt, hogy azon eszközök melyekkel a nemzeti egység működött, a tisztességes versengés korlátain belül avagy azon kívül estek, illetőleg, hogy a haladás, fejlődés, gyarapodás mily alapra volt eredetileg fektetve.

Az összeség egyesekből álván tehát ha annak működését akarjuk minősíteni, előbb az egyesek ténykedései állítandók kritika tárgyául s ha szükséges és esetleg idejét multa volna, hogy az egység működésében alkalmazunk reformot, nem késő még soha sem, ha az kinek módjában áll reformálni, jogaival él, és azt külön külön, esetről esetre az egyesekkel szemben is alkalmazza.

Nem akarnánk olyan határozott kijelentést tenni, mintha a nálunk a mai napig elért sikerek azon utobbiak közé tartoznának, amelyeknek az eléréséhez használt módok és eszközök nem az említett korlátok keretén belül esnének — bár volna alap, legalább is a feltevésre elegendő volna, de ugyanakkor határozott tényként állítunk ha kijelentjük, hogy az elért sikerek közül különösen kereskedelmünk, nagyon is magán viseli azt a beteges karaktert, a melyet naponta szem előtt látva, vétkes mulasztás orvosolatlanul hagy. De ne kísérsük a lehetetlent; az általános bajokon segíteni nem mi vagyunk hivatottak, szóljunk csak arról, amit kisebb keretben is szemlélhetünk s amint maga a társadalom is könnyen segíthet.

A kereskedelem fejlődésének szilárd alapra fektetésénél, annak virágozhatásánál a lelkiismeretesség, a tisztesség, feltétlenül és elkerülhetetlenül megkívántatók kellék a mi sok helyütt — sajnos — nagyon, de nagyon hiányzik. Tudnék példát is felhozni, nem kellene messze sem mennünk keresni, kicsiny városunk bőven termi e téren példányait, kiknek üzleti programjában minden egyéb föltalálható, csak ezen feltétlen szükséges kellékek hiányzanak onnan.

De vigasztalhat mégis beünöket azon körülmény, hogy ez nem csak nálunk de máshol is úgy van. Amily mérvben nőtt a szellem, a felvilágosodottság, ép oly arányban fogyott a lelkiismeret s ma pedig a mikor majdnem mindenki csak a mának él s a holnappal nem törődik, bátran feltehető, hogy nem egyesek lelkiismeretes működésének, hanem a nagylelkű véletlenek köszönhetjük ha még azon ponton állunk a mikor örvendve pillant hatunk vissza haladásunk magaslatáról.

Ha a napilapokat figyelemmel kísérjük, naponta láthatjuk azoknak rengeteg számát, akik kötelesség ismerés nélkül szolgálnak a kereskedelem czégére alatt, akik nemhogy az általános haladásnak használnak, de működésük

kel épen ellenkezőjét idézik elé akik ember társaitkat juttatják koldus botra, akik más szájából a betevő falatot veszik ki s kik mindezt piszkos lelkiismeretlenséggel csak azért teszik, hogy maguknak meg nem érdeimet. anyagi hasznot hajtsanak.

Igen, itt válna szükségessé az orvoslás, mert ez annak a betegségnek a szimptomája, mely hazai virágzó kereskedelmünket hamar sirjába teheti.

Az általános haladás, a kereskedelmi élet testén fertőző bacilusok ezek, melyek e betegséget tovább terjesztik s mind hatalmassá növelik, férgesek ezek, melyek abból a testből az éltető erőt folyton szipolyozzák.

Pedig volna a káros betegség gyógyítására orvosság és mégis a társadalom tétlenül nézi a haramiák garázdálkodásait. Igenis volna mert mint a társadalom egyéb hitványával szemben meg van a mód a melylyel azt kebeléből kidobja, ha van büntető törvény, mely a nem oda valóit elteszi utból, ha van olyan törvény mely azon társadalom páriáját, ki hogy egy betevő falatja legyen, másébból — ki azt meg sem érzi, — egy darab kenyeret lop — szigoruan bünteti, felvilágosodott korszakunkban miért nem olyan maga a társadalom, hogy az ilyen lelkiismeretlen kufárt, ki hamis fondorlattal nem csak egy betevő falatot lop, de másokat koldus botra juttat, vagy halálba kerget, miért nem olyan a társadalom, hogy példás szigorral sújtaná, mert hiszen mi egy vétkes bukásal vádolt kufár tövényyszerű büntetése: 2 évi fegyház, vagy ránézve legrosszabb esetben 5 évi fegyház mintha el is tölt, megelégedve át tömött tárcáára, amelyet mások tisztességgel szerzett pénze dagaszt!

Ha ilyenek nem volnának, kereskedelmünk olyan alapra volna fektetve, hogy nem kellene aggógnunk, miszerint a mind nagyobb mérvben divó hamis bukás alapján annyira megingatja hogy nem örömmel, de fájdalommal fogunk vissza emlékezni a XIX. század végén sugárzó dicsőségére.

HIREK.

— **Községi képviselő testületi** közgyűlés volt e hó 18-án mely közgyűlés tekintve a tárgysorozatba felvett fontos tárgyakat, már d. e. 9 órakor vette kezdetét. A tárgysorozat első és legfontosabb tárgya, az 1900 évi közpénzügyi korszak apollai és közművelődési alap költségvetés előirányzatainak tárgyalása volt. Sajnos hogy képviselő testületünk tagjainak igen nagyrésze nem tartotta érdemesnek e gyűlésre elmenni akkor, midőn ily fontos tárgyról van szó. Az a néhány képviselő kik nem sajnáltak a fáradságot s eljöttek a gyűlésre helyeslőleg tudomásul vette az előirányzott községi bevétel 102.486 korona 74 fillér a kiadás 220.763 korona 32 fillér, s az igymutatkozó 118.276 korona 58 fillérnyi hiány, községi adó alakjában lesz

bevételezendő, s az előirányzat szerint 100 korona állami adó után 63 korona községi adót kell fizetni, hogy ez nagyon is tisztességes % 14 községi dő, azt mindenki beláthatja. Második tárgy lett volna a Kmetzféle üzemhelyiség és lakás bérbe adása iránti szerződés megkötése. Néhány héttel ez előtt a képviselő-testület néhány tagja feletle rosszalotta s kifogásolta az Elöljáróságnak ama eljárását, hogy e helyiségeket 700 frtért hajlandó volt Holécy Gusztávnak átadni, s újabb árverés elrendelését követelték. Az árverés meg is történt s 600 frtnyi bérösszegért a szóban forgó helyiségeket Ungár Jónásra maradtak. Az előjáróság ennyi összegért nem hajlandó a helyiségeket Ungárnak átadni, a képviselő-testület ama tagjai pedig, kik multkor keveselték a 700 frtot, most távollétükkkel tündököltek, a képviselői testület e tárgyban nem bírván véglegesen megállapodni ellett határozva, hogy egy újabb rendkívüli közgyűlés hívandó össze e hó 21-ikének d. u. 2 órájára, s akkor aztán végérvényesen döntenek ez ügyben. A gyűlés többi tárgyát képező Elöljárósági előterjesztések s adásveteli szerződések — egyhangulag, jóváhagyólag elfogadtattak.

— **Lemondás** mint sajnálattal értesültünk Nt. Áchim Ádám, tekintettel előhaladott korára és súlyos betegségére, a szarvasi Ag. Ev. Egyháznál viselt lelkészi állásáról f. hó 1-én lemondott.

— **Telephon állomás** a szarvasi vasuti indóháznál. Szarvas község előjárósága az iránt kereste meg a m. á. v. aradi üzletvezetőségét, miként engedje meg azt, hogy a község saját számlájára, a szarvasi vasuti állomáson telephon állomást létesíthessen. Tekintve azt, hogy a szóban forgó állomás létesítése úgy az utazó mint a kereskedő közönségnek indokolt kényelmet szerezne, hisszük hogy az üzletvezetőség a kért engedély megadását nem fogja megtagadni.

— **Vizsga tétel.** Bobvos Soma, Péteri József és Jandó Pál, f. hó 17 és 18-án békésmegyei törvény hatósága előtt, a községi jegyzők részére előírt vizsgát sikerrel letették.

— **Reformatió ünnepe.** f. hó 19-én azaz mához egyhétre, a Reformatió évfordulója alkalmából az új templomban, urvacsora osztással egybekötött magyar nyelvű Isteni tisztelet lesz, mely alkalommal ünnepi szent beszédet mond Koren Pál segéd lelkész ur.

— **Vegyes házasságok.** A mult esztendőben kötött házasságok között mindenesetre érdekességre tarthatnak számot a zsidók és keresztények között végbement házasságok, már azért is, mert nálunk még mindig nem tartozik a régen megszokott dolgok közé. Ha a vőlegényeket vesszük első sorban, az eredmény ez: a román katólikus vőlegények között 109, a görög katólikus vőlegények között 4, a görög keletiek között 6, a luteránusok között 21, a reformátusok között 23, az unitáriusok között pedig 2 volt olyan, aki zsidó leányt vett feleségül. Az izraelita vőlegények közül 127 római katólikus, 22 luteránus, 29 pedig református leányt vezetett oltár elé.

— **A szarvasi ág. ev. egyház tanácsa** e hó 26-án azaz holnap d. e. 9 órakor közgyűlést tart, mely alkalommal a tárgyalás anyagát fogja képezni az 1900-ik évre szolló költségvetési előirányzat megállapítása, a lemondás folytán üresedésbe jött két belső tanítói állásnak előléptetés újani betöltése; s az új templom építésekor letétbe helyezett ovadékoknak kiutalványozása.

— **Gyűlés.** A békésvármegyei al. tanácskegyesület „szarvasi járásköre“ október 17-én a szarvasi főgymnasium dísztermében tartotta meg az 1900-ik évi közgyűlést. Bukovinszky Mihály jkőri elnök. Általános lelkesedést keltő megnyitó beszéde után, Csoma Zsigmond szarvasi tanító a „Család és iskola“, című értekezést olvasta fel. A közgyűlés az előadónak a valóban tartalmas és mély tanulmányról tanuskodó felolvasásáért, mely mind végig lekötötte a jelen voltak figyelmét jegyző könyvvel mondott köszönetet.

Margócsy Gyula gyakorló iskolai tanár ur gyakorlati előadása a járáskör nagy sajnálatára elmaradt. A járási elnök azon indítványát, hogy a „Tanítók háza” ügyének előmozdítására a járási táncmulatságot rendezzen — a közgyűlés — lelkesléssel elfogadta. A következő gyűlés helyéül újabb Szarvas jelöltetett.

A népnevelésügy körébe tartozó több dolog letárgyalása után a gyűlés véget ért.

— **Tanyai tűz.** Molnár Lajos öcsödi lakosnak f. hó 17-én éjjel, a tanyája melletti szērüs kertben nagyobb mennyiségű takarmány elégett. Mint a nyomozat kiderítette az, tüzkár gondatlanságból keletkezett.

— **Eljegyzés.** Guldberger Mór Budapestről a napokban jegyezte el Stern Lenke kisasszonyt Robitzsek Károly nevelt leányát. Gratulálunk.

— **Furfangos család.** Nagy városokban már mindennapi, de vidéken még nem nagyon szokott módon csapott egy, porosz származású, de Szerbiát, Romániát, Erdélyt ösze járt, Ebl Károly nevű egy helybeli családot, U. t. f. hó 15-én körútjában Szarvasra érkezett, s itt az első dolga volt szorgos szemle alá venni a házak falait s ablakait, hogy niocs-e valahol kiadó lakásra vonatkozó hirdetés kifüggesztve. Nem sokáig kellett keresgélni, mert a Belicey uton egyszer csak szemébe ötlük „Egy butorozott szoba, magános urnak kiadó.” Ezt olvasva nyomban bement, bemutakozott, hogy ő Ebl Károly telekkönyvi ellenőr, s most lett Brassóból Szarvasra áthelyezve, szeretné a kiadó szobát megtekinteni. A szoba megtettzett neki, megalkuszna, s nyomban ott is marad. Másnap reggeli után előadja a háziaknak, hogy miután csomagja csak ma fog megérkezni, s tekintettel a korai hűvös időre megkérte házi asszonyát, hogy adjon neki költsön egy téli kabátot, s néhány forintot, hisz csomagja úgy is megérkezik a déli vonattal, s pénzt illetve fizetést azonnal kap, a mint jelentkezik a járási bíróságnál. Háziak hittek Ebl Károly előadásának, s a kért tárgyakat készségesen átadták neki, Ekközben elérkezett a déli, s az új szoba ur nem jött haza, a káziak nyugtalankodni kezdtek, s a szomszédban lakó egyik hivatalnoktól megkérdezték, hogy nem tudja-e hogy hol marad az új telekkönyvi ellenőr? Persze erre kiült a turpisság, s nyomban jelentést tettek a rendőrségnek, s a megindított nyomozat folytán az igeu tisztelt szélhámos urat el is csípték M. Turon egy telekkönyvi ellenőr urhoz éppen nem illő lebutuban: E hó 19-én kísérték át a szarvasi kir. Járási bírósághoz, hol kihallgatása után az általa legkevésbé óhajtott szivesmarasztalásban részesült, s így van ideje és alkalmatűnődni a fellett, hogy a szarvasi telekkönyvi ellenőr urból, milyen hamar lett ő szarvasi Járási bírósági fogházi vendég. No de tekintve azt, hogy 2 1/2 év óta folytonosan utban van, szinte jól eshet neki egy kis pihenés is.

— Vettük a „Kert”, a kertészet összes ágait magába foglaló s nagy szakavatottsággal szerkesztett folyóirat ez évi 20-ik számát, melynek érdekes tartalmából a következőket emeljük ki. Talajjavítás kőszénhamuval. Kecskeméti Buzás-féle duránci. A gyümölcsfaültetésnél követendő utmutatások. Az e számban közöltet 5 fametszet, s egy színnyomatú melléklet tesz érthetőbbekké. E folyóirat szerkesztője Mauthner Ödön. Kiadóhivatala Bpest, Andrásy-ut 23. szám. Előfizetési díja egy negyedévre 1 forint.

A századot temetjük — de vigau. Ez a negyed az ő utolsó kenete. A PILLANGÓ mindig derült és kedélymelegséget áraszt a nevetség, a kaczagás a legkifűnőbb fűtőszert, egyszersmind a leghathatósabb szerum is. A nevetség éltet és melegít. Egy rendelés, miyj hallatlan olcsó! — csak egy forint egész a század végéig 14 pirulával, de pirulás nélkül használható. Akik a gyöngyörű képeket és a jó élceket szeretik azok a PILLANGÓT bizton megrendelik. Kiadóhivatala Budapest, VI., Teréz körút 35. a „PILLANGÓ” előfizetési ára egész évre csak 4 frt, fél évre 2 frt.

Kiváló szerencse. A mint értesülünk Török és Társa bankkaza újlag bebizonyította vevőinek, hogy a szerencse kegyelme: mert a legutóbbi húzásnál sok és nagy nyeresemény jutott e cég vevőire, sok és nagy nyereseményt fizettek ki a szerencsés nyerőknek. Két milliónál jóval többet fizetett ki ezen bankház és egy esetben, mely ellőttünk véletlenül ismeretes, épen jókor érkezett a nyeresemény. A vidéken a Török és Társa cég egyik főnöke meglátogatott egy kis hivatalnokot, hogy értesítje egy nagy nyereseményről. Amint a hivatalnok szobájába lépett a cég-főnök kíséretében, a házi asszony vasalt. Férje hollétéről megkérdeztetve, nagy zavarába jött és kétségbeesve kérdezte: „Az urak csak nem exequálni jöttek?” A válasz erre az volt, hogy nem vinni akarunk mi innen, hanem hoztunk va-

Jamit, azonban az asszony nem akart hitelt adni e biztató szavaknak. Csak midőn a férjét hazahívták, és a házaspár előtt kijelentették, hogy egy nagy nyeresemény jutott reájuk, akkor lélegzetek fel újból és a nagy öröm leírhatatlan volt. Sirva, könnyezve hálalkodtak és elmondták, hogy már a tönk szélén állottak és a jó Isten végső bajukban megsegítette őket. A m. kir. szabadalmazott osztálysorsjáték minden tekintetben megbízható lévén, a ki a szerencsének kezét akar nyújtani, forduljon bizalommal az ellőttünk ismert és a szerencse által kiválóan kegyelt Török A. és Társa fő-elárusítókhöz, Budapest, Váci-körút 4. Az első osztályu sorsjegyek árai: 1/1 sorsjegy 5 forint, 1/2 sorsjegy 3 forint, 1/4 sorsjegy 1 frt. 50 kr., 1/8 sorsjegy 75 kr. Sorsjegyek bevásárlásánál Török A. és Társa püdapesti bankházát, Váci-körút 4/a, legmelegebben ajánljuk,

Foulard-selyem 65 krtól

3 frt 35 krig méterenként — japáni, chinai stb. legújabb mintázatok és színekben, valamint fekete, fehér és színes „Henneberg-selyem” 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak póstabér és vámmentesen valamint hához szállítva — mintákat pedig postafordultáival küldenek.** **Henneberg G. selyemgyárai** (cs és kir. udvari-szállító) **Zürichben.** Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyegragasztandó. —

C S A R N O K.

Zarif.

Elbeszélés.

Évszázados fákkal borított óriás hegyek katlanában égnek meredő sziklaktól védve feküdt Elmed szultán vára. — E helyet csak titkos utakon, a beavatottak közelíthették meg, idegeneknek hiába való fáradság lett volna törni magát, hogy oda, vagy közelébe jusson. — Ilyen titkolódzásra s elővigyázatra a szultánnak különben alapos okai voltak. — Már maga a komor kinézésű épület is, a szemlélőre kellemetlen hatással lehetett s az a sok titkoszerű mende-monda mely a vár urának viselt dolgairól keringett még csak nyelvéte azt, s olyan sajátos bükköt vont ez ódon épület köré, hogy az arra járó-kelők sietve haladtak tovább míg csak látó határan túl nem tudták magukat.

De meg is volt az oka, mert ott nem valami istenes dolgok követelték el. — Ehmed szultán ugyanis megunta bájos odaliskjéi kínált hízegő csókjait, az önkényt felé nyújtott karok ölelései nem szórakoztatták többé — más forma élvezet óhajtott. Szíve olyan szerelem után vágyódott, amely tiltva van, ajka olyan csókot szomjazott amelyet nem önkényt nyújtanak felé, ölelni olyat vágyott, ki indulattól reszkető karokkal védi magát ölelése és csókjai ellen.

A szultán tehát e helyet választotta ki, ahol mindezeket fellelhetné; ide hurcoltatta fegyvereseivel elrablott áldozatait. — Innen aztán a könny sem szivárgott ki, a sóhajtas sem hallatszott el.

E várnak rövid idő óta új tündére volt: a szép Zarif.

A szultán azóta nagyon kedvelten volt, környezete alig ismert rá. Leverten járt fel s alá termeiben s öccsével a fiatal Omárral beszélgetett.

A hatalmas ember, annyi fejeknek ura, most panaszkodott. — A szép Zarif ellenállhatatlan. — Oh pedig mint szeretem őt — sóhajtott a szultán — és szívem a kétség fogja el, hidegsége megöl.

Omár, bátyjától sokban különbözött, sőt ilyen szerelmi kalandjáért el is ítélte bátyja cselekedetét s bár azt nyíltan nem is mondta, ezáltal is inkább hallgatott, jót úgy sem monhatott volna.

— Pedig mégis bírom kell őt, — mondta hévvel a szultán. — Egy csókja a szép Zarifnak, melyet ajkáról rabulhatok, mennyei üdvvel felér, s a proféta szakállára mondom — addig nem fog nyugton lenni, míg ő enyémnek nem mondhatom. — De — tette hozzá a kétes remény bizonytalanságával — ő hideg, mint a tel dermesztő szele, szívét a gyűlölet páncélja vértel. Omár hallgatott. Szívét szánalom töltötte el, a szerencsétlen leányt szívéből kezdte sajnálni.

— Ha látnád őt Omár, szokat a könnyben ragyogó szemeket, melyekből egyik percben a mennyek angyalai tekintenek alá kegyelemért esdve, a másik percben pedig a gyűlölet gychenna tüze lobog feléd.

— Ha látnád halavány arcát, melyen a hold sápadt fénye a feljövő hajnal biborával váltakozik: Allah lenne irgalmas neked, mert szíved nem volna szabad többé, rabjává lennél, téged a kárhczatból semmi sem mentene meg többé. Omár azonban máris annak ösvényén állott elgondolkozva tekintett maga elé s csendesen megjegyezte:

— Szép lehet.

— Szép? — méltatlankodott a szultán — az a szó nagyon kevés arra, hogy őt illesd vele. — Omár! Láttad-e a fakadó tavaszt, melynek virágai ezer pompában ékeskednek, láttad-e a felkelő napot, melynek sugarai mindent bearanyoznak, vagy láttad-e a csillagos ég boltját, amelynek azurján millió arany csillag fénye rezeg, vagy láttad-e hát harmat esőben a pompás szivárvány ékességét? Ha láttad, úgy tud meg, hogy mindezeknél szebb a szépséges Zarif.

— Oh mutasd meg hát nekem — esdeklett Omár — kinek szíve ebesen lüktetett míg a szép Zarif szépségét magasztalni hallá. — Ő tudta bár, hogy szép, szépségnek kell lennie, mert szíve ezt sugta neki, de ő elakart egészen kárhczni: a szép Zarif szemébe akart nézni.

— Sokat kívánsz, nagyot — mondta a szultán kis vártatva, de neked megteszem, lassad szemeciddel te is.

Amint belépett a terembe, Omár csakugyan látta, hogy a szultán igazat mondott. — Szép volt ő, talán angyal vala, kit a proféta hívei megrontására teremtet. — Arcát nem fedte fátyol s amint tekintete Omár égő pillantásával találkozott, mindketten szemlesütve álltak meg egymás előtt. — Aztán tekintetével a szultán felé fordult.

— Hivattál Uram!

— Zarif! Hat ismét e hideg tekintet, újra e fagyos közöny, melyet lángoló szerelmem heve sem képes megtörni — moudá a szultán gyöngéd, szemrehányó hangon.

— Parancsold uram a virágnak, hogy virítson míg a kikelet langy sugára nem éri, parancsold s szívnek ha tudsz, hogy szeressen.

Omár megbüvölten állt egy helyben, Zarif szépsége egészen elkábítá, szívében a szálnamat szerelem váltotta fel.

* * *
Eübbajos nyári éj volt. A bujkáló hold sugarai megtörtén hatoltak elő a sziklák mögül, gyöngye szellő játszva surrant át a fák zöld lombjai közt virágillatot madárdalt hozva magával az erdő berkeiből. — A vár magas komor falai sötét árnyat rajzoltak a rögös földre melynek takaró leple alatt egy sötét alak húzódott a faltövéig. — Termétét bő pallást fedte. — Óvatosan haladt, hogy lépteit zörejt ne okozzanak, mialatt egy magasan levő ablak alatt megállapodott. — Még egyszer körültekintett s miután megnyugodni látszott egy kavics darabot vett fel a földről, azt az ablakra hajította mely gyöngye koppanással ütődött annak leeresztett redőnyeire. — Az ablak erre lassan föltárult s azon keresztül Zarif alakja lett látható. — Egy epedő pillantást vetett lovagja felé s néhány pillanatra ismét eltűnt.

Míg Omár óvatosan haladt, ugyanakkor egy másik sötét alak is követte lépteit, Omár minden mozdulatára ügyelt. — Amikor aztán látta hogy Zarif az ablakot ismét megjelenik, gyorsan távozott onnan.

Zarif egy kötélt hágcsót dobott le az ablakból, amelynek felső végét fent megerősítette. — Omár aztán gyorsan felkuszott azon.

A leány egy forró kézszerítással hálálta meg a lovag szerelmét.

— Gyorsau — suttogta a lovag, a perc drága. Megesküvém, hogy e pokolból megszabadítandlak, gyorsan jöjj, lovaink készen várnak alatt.

Omár a hölgyet karjai közé emelte, s a szerelmes leány édes bold gsággal simult a férfi keblére. — Kebei kebelen nyugodott, szív szív felett s érezték annak hangos dobogását. — Zarif nem volt gyáva s az a tudat, hogy Omár karjai védik, erőssé, bátorrá tette, de most mégis remegett s Omár még közelebb vontá magához.

Omár megkönnyebbülten sóhajtott fel, amint lába a szilárd földet érintette. — A leányt ismét karjai közé vette és sebes léptekkel haladt azon irányba ahol lovait hagyta, midőn a hold sápadt fényénél egy görbe kardot látott megvillanni s nyomban fegyveres katonák törtettek elő egyenesen feléjük rohanva.

— Vessze vagjunk mondta megrémülve Omár s a leányt egy vastag fa felé cipelte, ahol legalább egy felől védve is lesznek megtámadóik fegyvere ellen.

— Vessz el hízegő kutya, ordította Ehnéd, halj meg hitvány tolvaj, a proféta legyen irgalmas lelkűnek.

Omár erre kardot rántott s harsány hangon kiáltotta megtámadói felé:

— Halál fia, ki hozzám mer nyulni, annak Allah legyen kegyelmes a más világban.

Az egyik harcos rávetette magát Omárra s kardját megsuhintva feje fölött Omárra sújtott. Omár a csapást hirtelen felfogta s egy másik csapással a katonára felé sújtott, kinek fejét menten féloldalra dönt, nyakánál csak egy vékony izom tartotta azt függőben.

De ekkor a másik oldalról jött a támadás, és az alatt egy óriás természetű török Zarif karját ragadta meg s magával akarta hurcolni. — Omár látva a veszélyt ellenére rohant s amint éppen keresztül szurta kardjával, őt is egy szúrás érte — s mindketten a földre zuhantak.

Zarif látva Omár elesését, egy hangos sikollyal összeesett.

Mikor Zarif ismét magához tért, újra börtönében találta magát. — Sokáig nem jött feléje senki, a napok multak a nélkül, hogy Omár felől valami bizonyosat tudhatott volna. Ily kétes bizonytalanságban teltek napjai. — Omár életéért aggodott, s minden perc egy mérhellen örökkévalóságnak látszott. — Már könnyei is kiapadtak lelke fájdalommal azokkal sem tudott enyhíteni.

Egy napon amint a jötevé álom szemeit letapasztotta, az ajtó csendesen felnyílt s a szultán óvatosan közeledett az alvó fele s előtte megállt.

Hosszasan, gyönyörködve nézte az alvó leányt, kinek lecsukott pillái alatt egy könnycsepp csillogott most is. — Talán megölt lovagjáról álmodott? Fedetlen fele lassan hullámozott, tagjai néha megremegtek. — A szultán szívében ismét a szerelem győzött s atól megittasulva térdre borult az alvó nő előtt s halavány arcára egy gyöngéd csókot nyomott.

A leány felébredt s hangosan felsikoltott amint az előtte álló szultánt meglátta.

— Zarif, én vagyok ne félj tőlem — mondá a szultán gyöngéd bátorító hangon. — Ime kezem, mely feléd a békét, a bocsánatot nyújtja, én elfeledek mindent. — Én kéni jöttem ide, könyörögni előtted, légy enyém. — Szeress engem ki most a föld legszánandóbb halandója vagyok, ki koldulok, mint az utcséli zarandok. — Oh add vissza nyugalmam, oh adj erőt elnem; szeress Zarif, szeress engem.

Karjait tárta ki a szóp Zarif felé, ki utálatlaltal, megvetéssel fordult el tőle.

A szultán elsápadt. — Megvetsz tehát, szívedben számalom nincs, elűzszesz magadtól, a koldusnak alalmazását nem dobsz?

— Utállak — mondá a leány remegve, megvetlek mert szabadságom elrablad, megvetlek mert a legszentebb érzelmeket lábbal tiprod s kényszerítisz eskümm megszegésére, amellyel szerelmem másnak ajándékozám.

A szultán most kezdett csak eszmélni.

— Hogyan, hát te Omárt szereted — szót vontatott hangon — hát ő áll még mindig utamban? Egy hitvány féreg állja el boldogságom útját? Jól hiszen hatalmamban van, egy intésemre feje porba hull.

Mig ezeket mondta, magából kikelve rohant az ajtó felé.

Zarif utána rohant s felakarta tartóztatni utjában a szultánt.

— Szeretlek Ehmed, a tied akarok lenni kiáltotta kétségbe esve, — szívem neked adom, jöjj keblemre, karom egyedül téged fog ölelni.

De a szultán e szavakat már nem hallotta s a mint a nehéz ajtó utána becsapódott Zarif ismét fogva volt.

Ehmed végre elérte célját. — Ugy számított, hogy egy asszony inkább fog szeretni egy hatalmas élet, mint egy tehetetlen holtat.

Amint felemelte Omár véres fejről a takarót, maga mellé inté Zarifot s leste annak arcán a hatást.

Zarif megnézte a holt főt. — Egyetlen arcizma sem rándult meg, szempilláinak rezgése sem árulta el felindulását.

— Csak szerelmed akartam próbára tenni jó Ehmed hogy szívednek ki kedvesebb, a te Zarifod szerelméért fel tudod-e áldozni öcséd életét.

S ezt szerelme levágott fejénél omlerte mondani a leány . . .

Ehmed aztán boldog napokat élt. A szép Zarif szerelme feledtette vele a vért' a bűnt, amelyet olyan könnyen kiontott, elkövetett. — Zarif egyetlen ölelése egyetlen csókja feledtette vele, hogy e nő igaz szerelméről nem tud oly könnyen lemondani. — Elvakította a nagy szerelem, amely után úgy epedett, mint szomjú föld az eső után, nem sejtette, hogy ez odaadó szerelem alatt, emészto bosszu lángja ég. — Ő csak szerelmének élt és Zarif szerelme kifogyhatatlan volt az édes élvök özönéből.

De az óra ütött. — Egy éjjelen álmában megjelent Zarifnak Omár, s a bosszura figyelmeztette. — Mikor felébredt még mindig előtte volt a kép, melyet álma festett elé, s ez szívet megerősíté.

Ehmed szultán szép napra virradt, — a táborból keavező híreket kapott. — Jókedvű volt, szerelmét is nőni érezte s vigan lakmározva együtt ült Zariffal.

Zarif pajzán kedvében volt s a szultán a boldogság tengerében uszott. — Szerelmesen átélve tartotta a s ép leányt s boldogan suttozott.

— Te az enyém vagy, s én a tied mondá Ehmed a leányt még közelebb vonva magához.

— Igen, enyém vagy felelt Zarif — enyém vagy örökre s tőlem nem fog elvenni téged senki.

— Oly boldog vagyok Zarif! Ha csókok tüzeit ajkamon érzem, ha fejem pihető kebledre hajthatom, en vagyok a földön a legboldogabb halandó. — Szeretlek Zarif, szeretlek, imádlak, mert te vagy minden üdvöm te benned lelem fel az éden kifogyhatatlan forrását, te vagy az én napom, ki boldogságom egét bearayozod, de halálom is lennél, ha egyszer megszűnnél szeretni.

Zarif undorral hallgatta a szultán szavait s mégis mosolygott hozzá.

— Oh mond Zarif, halljam ajkaidról, oh mond hogy szeretsz!

— Szeretlek . . .

— Hogy mást kivülem nem is szeretsz?

— Nem szeretek . . .

— Hogy emléket is elfeledtet annak, aki . . .

— Éljen a szerelem, kiáltotta Zarif, félre az emlékekkel, a multtal, mi a jelennek élünk.

Magasra emelte a kristály poharat, melyből habzó édes nedv folyt alá s azt félig kiitta s aztán Ehmednek nyújtá, ki fenékgig ártette ki annak tartalmát.

— Szerelmünk s örökké tartó holdogságunkra mondta Ehmed.

Néhány pillanatnyi nyomasztó csend állott be, amelyen már megérzett a halál hideg lehellete.

— Igen, örökké tartó boldogságomra mondta a leány felállva, szemeit merően a szultánra szegezve, kit egy pillanatra valami szédülés fogott elő. — Felakart állani de ismét visszahanyatlott.

— Rosszul érzem magam nyögte a szultán, de amint Zarifra pillantott, annak baljóslatu tekintetéből rögtön megértett mindent.

Zarif arca halálsápadt lett, nagy kék szemében mégis szokatlan tűz égett.

— Halld szavaimat kezdte a leány újra — jól figyelj, hogy minden szót jól megértsd. Én téged nem szerettelek, utállak s megöllek. — Egy férget sjuálnék lábammal eltiporni, mert nem én adtam életet neki, de téged megöllek, nyomorultul fogsz meghalni.

A szultán agyát forró láz gyötörte, kezei remegtek, halántékán hideg verejték gyöngyözött, teste lázban égett. Minden erejét összeszedte, még egyszer felgöngyöltesse de ismét tehetetlenül összeesett, a mérég reitentően végezte munkáját. — Szíjait a hányt s faldokló elhaló hangon kiáltott se . . . után

— Nyugodt lehet sz Ehmed, segítve . . . nem fog jönni senki, utolsó órád már elérkezett. — Megesküdtem azon napon, melyen Omárt bérenceid csapásának sulya alatt elesni láttam, hogy e tetteid bosszúlatlanul nem hagyom, s azon percben, amikor véres fejtélém hozád az egeket hívtam tanul s újra megesküdtem, hogy életed lesz bére nyomorult cselekedetednek; minden csepp vére, mely hóhárvid keze alatt elfolyt, fejedre szállott s te most azzal fizetsz.

— Irgalm — hörgögte a szultán.

— Meghalsz! Számodra nincs már kegyelem. — Meghalsz én is, erőm rohamosan fogy . . . halljad, mit még mondani akarok neked . . . Tudd meg, hogy én őt szerettem, egyedül csak őt, . . . minden csók, melyet tőlem kaptál, egy óriási bér volt, melynek árán bosszumot megváltattam. — Szenvedtem, mig arcom rád mosolygott s a halál megváltás lett volna neked, de élni akartam, hogy e pillanatot megérem amelyben láthatom kinjaidat, s a melyben elmondhatom neked: Omár, halálad megbosszúlatlan nem maradt.

— Szenvedek . . . halálom közel . . . de ah a bosszu mégis olyan édes.

— Zarif . . . bocsás meg . . . én szerettelek téged.

Zarif egy tompa zuhanással összeesett. A halált osztó mérég nem tesz kivételt. Felbomlott haja hosszszan terült szét arca halavány volt, ajka megfihéredett. Szép volt, szép még a megváltás percében is, a mikor a halál már kézen fogva vezette az ő nagy birodalmába.

Arca nyugodt volt, miként a renger, mely a kiáltó vihar után elcsendesül s miként a kialvó mécs világa mely az elmúlás előtt még egyet lobban utolsó erejét összezedve még egyszer megátkozta a kegyetlen szívű zsarnokot.

— Légy alkotott Ehmed . . . halálad ne legyen megváltása büntöndek . . .

— Ehmed már nem hallott semmit, büntetését elvette.

Tarr Dezső.

HIRDETÉSEK

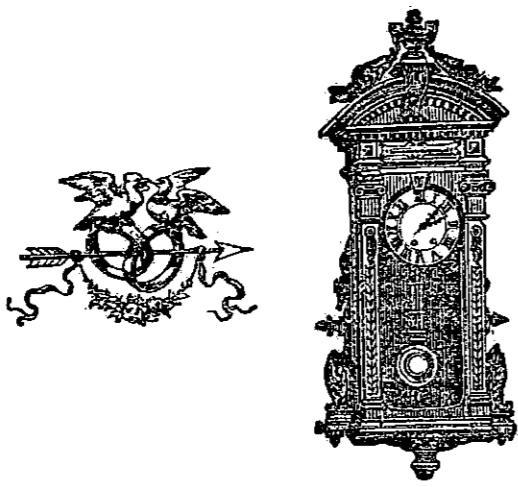
jutányos áron felvétetnek a

„SZARVAS és VIDEKE”

kiadóhivatalában.

Bakay Géza Amerikai oltvány és szálló telepén közvetlen a város alatt folyó hó 19-étől, csütörtöktől kezdve szálló oltványok adatnak el.

Divatos Ékszerek

A magyar kir. fémjelző hivatal által hitelesített arany órák és ékszerek

Szép Márton

órász, ékszerész és látványesznél Szarvas

(Szt. István kir. u.) jutányos árban kaphatók.

Nagy raktár valódi „Genfi“ és „Glashütte“ zsebórákban, valamint fali és ébresztő órákban. **Órajavitások, arany műves munkákat, ugyszintén villanycsengők szerelését és javítását** hallatlan olcsón és pontosan eszközöl **2 évi jótállás** mellett. Nagy választék valódi **tajték pipák** és **szemüvegekben.**

Kékkő.

Vetőmagnál nélkülözhetetlen, legolcsóbb napi árban

CSAPÓ SOMA
fűszerkereskedő
Szarvason.

Ház bérbeadás.

Bérbe adatik f. évi október 24-től egy 2 szobából 1 konyhából és spetz-ből álló udvarban lévő lakás 513 házszám alatt.

A bérbe venni szándékozók **Harmati János** urnál jelentkezhetnek.

Legnagyobb nyeremény

legszerencsésebb esetben

1.000.000 korona.

Az összes 50,000 nyeremény JEGYZÉKE

A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

1.000.000 korona

A nyeremények részletes beosztása a következő:

		Korona
Készpénzben fizetendő	1 jutalom	600000
	1 nyor. á	400000
	1 „ „	200000
	2 „ „	100000
	1 „ „	90000
	1 „ „	80000
	1 „ „	70000
	2 „ „	60000
	1 „ „	40000
	5 „ „	30000
	1 „ „	25000
	2 „ „	20000
	3 „ „	15000
	31 „ „	10000
	67 „ „	5000
	3 „ „	3000
	432 „ „	2000
	763 „ „	1000
	1238 „ „	500
	90 „ „	300
31700 „ „	200	
3900 „ „	170	
4900 „ „	130	
50 „ „	100	
3900 „ „	80	
2900 „ „	40	
50,000 nyer. és jut. összegben		13.160.000

Az ötödik nay m. kir. osztálysorsjáték nem-sokára ismét kezdődik és

100,000 újból **50,000**
sorsjegyre nyeremény

jut vagyis az oldalt levő nyereményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyerési esélyek tehát, mint már általánosan ismeretes, óriásiak.

Összesen tizenhárom millió 160,000 koronát sorsolnak ki biztosan. A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

egy millió korona

Szíves mielőbbi megrendeléseknél eredeti sorsjegyeket a tervszerű eredeti árban és pedig:

egy egész I. o. eredeti sorsjegyet 6.—
„ fél „ „ „ 3.—
„ negyed „ „ „ 1.50
„ nyolcad „ „ „ —75

küldünk szét utánvétellel vagy a pénz előleges be-
küldése ellenében

A huzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos huzási jegyzéket, hivatalos ter-
vezetek pedig díjtalanul állanak rendelkezésre. A
huzások a m. kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosan történnek és azoknál mindenki meg-
jelenhetik.

Kérjük a **rendelvényeket** mielőbb, legkésőbb
azonban

f. é. október 29-ig

hozzánk beküldeni.

Török A. és Tsa

a m. kir. osztálysorsjáték főelárúitói

Budape t, V. Baczi-körút. 4/a

Sok és nagy nyereményt fizettünk ki tisztelt vevőinknek: rövid idő alatt egy és fél millió koronánál többet.

Rendelőlevél levágandó **TÖRÖK A. ÉS TÁRSA** urnak Budapest.

Kérek részemre.....I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos terve-
zettel együtt küldeni.

Az összeget ..... (utánvételezni kérem) (postautalvánnyal küldöm.) A nem tetsző törlendő.

Pontos cím

Meghívás.

A szarvasi gazdák és iparosok szövetkezete f. évi nov. 12-én d. u. 2 órakor saját helyiségében rendkívüli közgyűlést tart, melyre az összes részjegy tulajdonosok ezennel tisztelettel meghívotnak.

Tárgy: Az intézetnek takarékpénztári intézetté való átalakulása.

A tárgy fontossága érdekében kéretnek az igen tisztelt részjegy tulajdonosok, szivesked-
jenek a közgyűlésen minél számosabban részt venni.

Szarvas, 1899. okt. hó 18-án.

Moravcsik József
elnök.